

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 22859/2023
27.09.2023. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Гордане Комненић, председника већа, др Илије Зиндовића и Марије Терзић, чланова већа, у парници тужиља АА из ..., ББ из ..., ВВ из ..., ГГ из ..., ДД из ..., ЂЂ из ... и ЕЕ из ..., чији је заједнички пуномоћник Бранислав Поповић, адвокат из ..., против тужене Републике Србије, коју заступа Државно правобранилаштво, Одељење у Новом Саду, ради чинидбе, одлучујући о ревизији тужене изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж 1190/2023 од 29.05.2023. године, у седници одржаној 27.09.2023. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужене, изјављена против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж 1190/2023 од 29.05.2023. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Новом Саду П 4460/2022 од 27.02.2023. године, ставом првим изреке, одлучено је да се тужбени захтев тужиља делимично усваја. Ставом другим изреке, обавезана је тужена да плати тужиљама укупно 12.903.057,20 динара и то тужиљама АА, ББ и ВВ по 2.150.493,53 динара, тужиљи ГГ 3.225.836,26 динара, тужиљама ДД, ЂЂ и ЕЕ по 1.075.246,77 динара свакој, са законском затезном каматом од дана пресуђења 27.02.2023. године до исплате. Ставом трећим изреке, одбијен је део тужбеног захтева преко досуђених 2.150.493,53 динара до тражених 2.150.557,49 динара и преко досуђених 1.075.246,77 динара до тражених 1.075.278,74 динара. Ставом четвртим изреке, тужена је обавезана да тужиљама солидарно накнади трошкове парничног поступка од 1.106.820,00 динара, са законском затезном каматом од дана извршности пресуде до исплате.

Пресудом Апелационог суда у Новом Саду Гж 1190/2023 од 29.05.2023. године, ставом првим изреке, одбијена је жалба тужиља и потврђена пресуда Основног суда у Новом Саду П 4460/2022 од 27.02.2023. године, у побијаном усвајајућем делу одлуке о тужбеном захтеву и одлуке о трошковима поступка. Ставом другим изреке, одбијен је захтев тужене за накнаду трошкова жалбеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужена је изјавила благовремену ревизију из свих законских разлога.

Врховни суд је испитао дозвољеност ревизије тужене применом одредбе члана 410. став 2. тачка 5. Закона парничном поступку ("Службени гласник РС", бр. 72/11 ... 18/20), у вези одредбе члана 92. Закона о уређењу судова ("Службени гласник РС", бр. 10/23) и утврдио да ревизија није дозвољена.

Одредбом члана 403. став 3. Закона о парничном поступку, прописано је да ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Тужиље су, као формални супарничари у смислу одредбе члана 205. Закона о парничном поступку, тужбу поднеле 02.06.2022. године, ради исплате накнаде за одузето земљиште. Вредност предмета спора побијаног дела је у односу на тужиље АА, ББ и ВВ по 2.150.557,49 динара, тужиљу ГГ 3.225.836,26 динара и тужиље ДД, ЂЂ и ЕЕ по 1.075.278,74 динара.

Имајући у виду да је ово имовинскоправни спор у ком вредност предмета спора побијаног дела у односу на сваку од тужила појединачно не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, следи да ревизија тужене није дозвољена, на основу одредбе члана 403. став 3. Закона о парничном поступку.

Из тих разлога, Врховни суд је одлуку као у изреци донео применом одредбе члана 413. Закона о парничном поступку.

**Председник већа – судија
Гордана Комненић,с.р.**

**За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић**